सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास माननीय न्यायाधीश श्री चोलेन्द्र शमशेर ज.ब.रा. माननीय न्यायाधीश श्री तेजबहादुर के.सी.

आदेश

0७0-WO-0१९२

विषयः उत्प्रेषण।

काठमाडौँ जिल्ला रामकोट गा.वि.स. वडा नं. ९ कछाडथोक बस्ने कान्छी भारती --१ निवेदक विरुद्ध

भूमिसुधार कार्यालय, काठमाडौँ१	\	
काठमाडौँ जिल्ला रामकोट गा.वि.स. वडा नं. ८ बस्ने वीर बहादुर गिरी१		
का.जि.का.म.पा. वडा नं.३० असनकेलटोल माँसगल्ली बस्ने गजरत्न तुलाधर१		
ऐ.ऐ. असन बस्ने लक्ष्मी श्रेष्ठ १		
मालपोत कार्यालय, कलंकी, काठमाडौँ१		विपक्षी
गा.वि.स. को कार्यालय रामकोट, डाँडापौवा१		
का.जि.का.म.न.पा. वडा नं. २२ पाको न्युरोड बस्ने जगत कुमारी राजभण्डारी		
परलोक भै निजको मुद्दा सकार गर्ने ऐ. ऐ. बस्ने राजेन्द्रमान श्रेष्ठ१		
ऐ.ऐ. बस्ने रत्न कुमारी राजभण्डारी१ ्र	)	

नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ को धारा ३२ तथा धारा १०७(२) बमोजिम यसै अदालतको अधिकार क्षेत्रभित्र पर्ने प्रस्तुत रिट निवेदनको संक्षिप्त तथ्य एवं आदेश यस प्रकार छ।

म निवेदकका ससुरा खड़बहादुर भारतीको २ भाई छोरा इन्द्र बहादुर भारती र मेरा पित स्व. कान्छा भारती हुनुहुन्छ। इन्द्र बहादुर भारती स्व. ससुरा खड्क बहादुर भारती कै जीवनकालमा छुट्टी भिन्दे बस्नु भएको र स्व. ससुरा र मेरो पित स्व. कान्छा भारती सँगोलमै रहेको अवस्थामा ससुरा परलोक भएकोले उहाँको काजिकरिया पुन्यदान समेत मेरो पित स्व. कान्छा भारतीले गरी आउनु भएको थियो। मेरा पित २०५६ सालमा परलोक भएकोले उहाँको हक खाने सबैभन्दा निजकको हकदार म निवेदक भएको कुरामा विवाद छैन। स्व. ससुरा तथा स्व. पितको नामको सम्पत्तिमा मेरो हक हुने कुरामा विवाद रहेन। ससुरा स्व. खड़ बहादुर भारती मोही र जग्गाधनी क्रमशः दुर्गा दास श्रेष्ठ र रत्न कुमारी भएको का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं. ९ कि.नं. २४३ क्षे.फ.१-६-२-० र कि.नं. २६७ क्षेत्रफल १-१४-१-० भएको जग्गामा

आजसम्म पहिले पतिले र हाल मैले जोतभोग गरी आएको र दर्ता बाँकी श्रेस्ता रहेको र दर्ता नभएको जग्गामा मोही नामसारी नहुने भनी विपक्षी भूमी सुधार कार्यालयले साविकमा पति कान्छा भारती र हाल म कान्छी भारतीका नाममा मोही नामसारी गरी पाउँ निवेदन दिन जाँदा नलिई जग्गा जग्गाधनीले दर्ता गरेपछि वा तिम्रो नाममा रैकर परिणत दर्ता भएपछि मात्र निवेदन ल्याउन् भनी मेरो निवेदन दर्ता भएन। लामो समयसम्म जग्गाधनीले दर्ता नगरेको र मैले ससुराको पालादेखि जोतभोग गरी आएको विर्ता जग्गा हुँदा मोहीका नाममा रै.प. दर्ता हुने व्यवस्था विर्ता उन्मूलन ऐन, २०१६ को दफा ७ (क), १२(क) मा भए अनुसार मैले मालपोत कार्यालयमा निवेदन दिई हालसम्म तारेखमा रहेको र सो जग्गा रै.प. भइसकेको हुँदा जग्गाधनीका नाममा दर्ता गरी पाउँ भनी फिल्डबुकमा लेखिएका जग्गाधनी दुर्गा दास श्रेष्ठका हकदार विपक्षी लक्ष्मी श्रेष्ठ र रत्न कुमारीले विपक्षी मालपोल कार्यालयमा निवेदन गरेको अवस्था छ। यसैवीच विपक्षी विर बहादुर गिरीले जग्गाको मोही हक नामसारी गराएको भन्ने हल्ला सुनी मिति २०७०/४/२१ मा नक्कल लिई हेर्दा उक्त जग्गा ०३५ सालमा स्व. मेरा पति र जेठाजुले कृष्ण बहादुर गिरीका नाममा नामसारी गर्ने मंजूर दिई गा.प.को सनाखतको आधारमा स्व. कृष्ण बहादुर गिरी मोही कायम गरिएको र प्रमाणपत्र दिइएको रहेछ। तर उक्त कागजात एवं निर्णय हेर्दा नि.नं. २४३ नभई १४३ को जग्गा उल्लेख भई जग्गाधनी पनि लोक रत्न तुलाधर र कि.नं. २६७ को जग्गाधनी जगत कुमारी भनी उल्लेख गरी निजहरुको मिलेमतोमा विपक्षी भुमी सुधार कार्यालय समेत भई नामसारी गराएको भन्ने रहेछ। उक्त कि.नं. २४३ र २६७ को २ नं. अनुसूची हालसम्म मेरा ससुराका नाममा छ। सो कुरा भूमीसुधार कार्यालयले विपक्षी मालपोत कार्यालयलाई लेखेको मिति ०६७/२/१८ को पत्रको व्यहोरा र भुमीसुधार कार्यालयको मिति २०६७/६/२० को निर्णयमा फिल्डबुक, मोठ स्नेस्ता २ नं. अनुसूचि नापी व्यहोरा नै काफी छ। २०५२ सालमा वीर बहादुरका बाबु कृष्ण बहादुर परलोक भएकोले मोहीयानी हक नामसारी गरी पाउँ भनी निवेदन गरेका छन्। मिति २०६७/६/२० गते कुनै लाभ लिई वा अनुचित प्रभावमा परी मिति २०३५/५/१६ को भुमीसुधार कार्यालयबाट भएको निर्णयमा कि.नं.१४३ लेखिन गएको हो। कि.नं.२४३ कायम गरी मोही नामसारी गर्न सर्जीमेन मुचुल्काका मानिसहरूले लेखाएको मुचुल्का पेश गरेको र सम्बन्धित गा.वि.स. को सिफारिस पत्रबाट सो जग्गा मोहीको मृत्यु भएको हुँदा हकदार छोरा वीर बहादुर गिरीका नाममा मोहीहक नामसारी गरिदिन सिफारिस भई आएकोले का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं.९ कि.नं. २४३ र २६७ को क्षे.फ. ऋमशः १-६-२-० र १-१४-१-० जग्गाको मोही कृष्ण बहादुर गिरीका नामबाट भुमी सम्वन्धी ऐन, २०२१ को दफा २६(१) बमोजिम निजका छोरा विर बहादुर गिरीका नाममा मोही हक नामसारी हुने ठहर्छ भनी लेखिएको रहेछ। उक्त कार्यहरू वदनियतपूर्ण मेरो हकको समाप्ती गर्न भएको हुँदा उक्त निर्णय सिफारिस, मोहियानी हकको प्रमाणपत्र बदर गराई आफ्नो नाममा मोहियानी हक नामसारी गराई पाउँ। उक्त नामसारी गर्दा मेरा ससुरा, मेरा पित र म कसैलाई पनि समावेश गरिएको छैन। विपक्षी वीर बहादुरका पिता कृष्ण बहादुर कि.नं.१४३ का मोही हुन्। कि.नं.२४३ का होइनन्। उक्त कुरा फिल्डबुक र विपक्षी भुमीसुधार कार्यालयले माग गरेको विवरणबाट पनि देखिन्छ। कि.नं.२४३ को जग्गामा मेरो ससुरा खङ्ग बहादुरको लगत कट्टा गरी विपक्षीका पिताको नाममा नामसारी गरी मोहियानी हकको प्रमाणपत्र दिने निर्णय भएको देखिदैन। मोहीयानी हकको प्रमाणपत्र दिंदा हकै नभएको जग्गाधनी लोक रत्न तुलाधर र जगत कुमारी भनी दिइएको छ। उक्त जग्गाका जग्गाधनी दुर्गा दास श्रेष्ठ र रत्न कुमारी हुन्। सो कुरा फिल्डबुक, २ नं. अनुसूचि मोठ श्रेष्ता समेतबाट देखिन्छ। जग्गाधनीहरुलाई बुझिएको छैन। मेरो मोहियानी हक गा.वि.स. को सिफारिस सर्जीमेन र विपक्षी भुमीसुधार कार्यालयको गलत निर्णयबाट खोसिन सक्ने हुँदैन। तसर्थ गा.वि.स. को सिफारिस, गलत जग्गाधनीले गरेको सनाखत कागज र भुमीसुधार कार्यालय काठमाडौँको मिति ०३५/५/१६ र ०६७/६/२० को निर्णय स्वतः वदर भागी रहेको छ। भूमी सम्बन्धी ऐन २०२१ को दफा २६(१) ले मोहीको मृत्यु पछि निजका एकाघरका व्यक्ति मध्ये जग्गावालाले पत्याएको व्यक्तिले मोहीयानी हक पाउने हो। विपक्षी वीर बहादुरका पिता कृष्ण बहादुर मोही नै होइनन्। निजका छोराले मोहियानी हक नामसारी गरि लिन पाउदैन। एका जग्गाधनीको जग्गामा अर्को व्यक्तिको नाम थर ठेगाना नै नमिल्ने व्यक्तिको कागजले जग्गाधनीले मोही पत्याएको मान्न मिल्दैन। निज लोक रत्न तुलाधर वा गजरत्न तुलाधर र जगत कुमारीले दुर्गा दास श्रेष्ठ र रत्न कुमारीको जग्गामा मोही पत्याउन सक्दैनन्। भुमीसुधार कार्यालयको निर्णयले मेरो संविधानद्वारा प्रदत्त धारा १२(च)(छ), धारा १३(१), धारा १९(१) को हकमा आघात पुऱ्याउनु भएको छ। मोही हक कानून बमोजिम जग्गाधनीबाट क्षतिपूर्ति लिएमा बाहेक छोडपत्र हुन सक्दैन। तसर्थ मोही हक विपक्षीका नाममा कायम गरी मोहीयानी हकको प्रमाणपत्र दिइएको विपक्षी भुमीसुधार कार्यालयको निर्णय र काम कारवाही उत्प्रेषण आदेशले वदर गरी निवेदकका नाममा मोही हक नामसारी गरी दिनु भन्ने परमादेश जारी गरी पाउँ भन्ने रिट निवेदन पत्र।

यसमा के कसो भएको हो ? निवेदकको माग बमोजिम आदेश किन जारी हुन नपर्ने हो ? आदेश जारी हुन नपर्ने भए सो को आधार र कारण सिहतको लिखित जवाफ यो आदेश प्राप्त भएको मितिले बाटाको म्याद बाहेक १५ दिन भित्र पेश गर्नु र अन्तरिम आदेश जारी गर्नु परेन भन्ने यस अदालतको आदेश।

का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं.९ कि.नं.२४३ को क्षे.फ. १-६-२-० र कि.नं.२६७ को क्षे.फ. १-१४-१-० जग्गाको साविक मोही खड़ बहादुर भारती रहेकोमा निज मोही मिति २०३४ वैशाखमा परलोक भई निज मोहीका छोराहरु इन्द्र बहादुर भारती र कान्छा भारतीले तत्कालीन रामकोट गा.वि.स. मा उपस्थित भई उक्त जग्गा ०२१ सालमा सर्वेनापी हुँदा भूलवस मेरा बाबुको नाममा जोत लेखिन गएको हो। उक्त जग्गा कृष्ण बहादुर गिरीले नै जोत कमोद गरेको हुँदा उक्त जग्गा निज कृष्ण बहादुर गिरीके नाउँमा मोही कायम गर्न मन्जूरी छ भनी

मिति २०३४/१२/३० मा मन्जूरी दिएको र सोही सक्कल मन्जुरी तथा अन्य प्रमाण कागजका आधारमा यस कार्यालयको मिति २०३५/५/१६ का निर्णयले खड्ग बहादुर भारतीको नाम कट्टा गरी कृष्ण बहादुर गिरीको नाउमा उक्त जग्गाको जोत कायम गरिएको। सो निर्णय गर्दा गा.वि.स., वडा नं., क्षे.फ. उल्लेख भएको गा.वि.स. को सिफारिस, मोही खड्ग बहादुर भारतीको छोराहरुले गरिदिएको मन्जूरी, पञ्चायतबाट भएको सिफारिस, सर्जीमन मुचुल्का समेतमा कि.नं.२४३ उल्लेख भएकोमा भूलवश कि.नं.१४३ लेखिन गएको हो। निज कृष्ण बहादुर गिरीको मृत्यु भई निजका छोरा विर बहादुर गिरीले बाबुको नामबाट मेरा नाउमा मोही नामसारी गरी पाउँ भनी माग दावी गर्दा यस कार्यालयबाट स्थलगत सर्जीमन गरी कि.नं.१४३ लाई संशोधन गरी कि.नं.२४३ कायम गरी मिति २०६७/६/२० को निर्णयले वीर बहादुर गिरीका नाममा मोहीहक नामसारी भएकोले रिट खारेज भागी छ भन्ने भूमीसुधार कार्यालयको लिखित जवाफ।

का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं.९ कि.नं.२६७ को क्षेत्रफल १-१४-१-० को जग्गा पश्पति बासुकी क्षेत्र र पचिल घाटमा स्थापना गरिएका शिवालय राधाकृष्ण समेत गुठीको गुठी अधीनस्थ जग्गा हो। सो गुठीको सञ्चालक साविकमा मेरी सानिमा जगत कुमारी राजभण्डारी हुन्हुन्थ्यो। सानिमा जगत कुमारी राजभण्डारी अविवाहित हुनु हुँदा उहाँको शेषपछि हक खाने गरी मिति २०५८/७/२७ मा र.नं.३९१४ अष्टलौह गैर समेत खान पाउने गरी शेषपछिको वकसपत्र दिनु भएको छ। निज जगत कुमारी राजभण्डारीको मिति ०६८/१०/१५ गते मृत्यु भई गुठी संस्थान शाखा कार्यालय काठमाडौंको मिति ०६९/१२/२ को पत्रबाट म राजेन्द्रमान श्रेष्ठ समेत गुठी संस्थान ऐन २०३३ को दफा १६(२) अनुसार गुठीयार नियुक्ति भएको हुँदा उल्लेखित कि.नं.२६७ जग्गाको जग्गाधनीको हैसियतमा सो जग्गाको संरक्षण गरी जग्गाको आयस्ताबाट गुठी संचालन गर्ने जिम्मेवारी मैले प्राप्त गरेको छु। विपक्षीका पति कान्छा भारती समेतले रामकोट गा.वि.स. मा गई का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं. ९ कि.नं.२६७ को क्षे.फ.१-१४-१-० जग्गा पशुपति बासुकी क्षेत्र र पचलि घाटमा स्थापना गरिएका शिवालय राधाकृष्ण समेतका गुठीको गुठी अधिनस्त जग्गा हो। मोही कृष्ण बहाद्र गिरी हुन् भनी लेखाई दिई मोही नामसारी भएको ३५ वर्षपछि हकदारलाई थाहा जानकारी नदिई मोही नामसारी भएछ भनी रिट निवेदन दायर गर्न मिल्ने अवस्था छैन। विपक्षीले उल्लेखित जग्गा जोति खाएको भए मोही नामसारी निर्णय वदर गराई माग्ने बैकल्पिक बाटो समेत विद्यमान थियो। मोहीलाई जग्गाधनी परिवर्तन भएको जानकारी गराउन् पर्ने कान्नी व्यवस्था छैन। रिट खारेज भागी छ भन्ने जगत कुमारी परलोक भै निजको मुद्दा सकार गर्ने शेषपछिको वकसपत्र प्राप्त गर्ने राजेन्द्रमान श्रेष्ठको लिखित जवाफ।

म लिखित जवाफकर्ताको पिता स्व. कृष्ण बहादुर गिरीले सर्वेनापी भन्दा पहिले बाबु बाजेको पालादेखि निवेदन दावीको कि.नं. २४३ र २६७ जग्गा जोतभोग गरी बाली लगाउँदै आउनु भएको हो। मेरो पिता दर्तावाला मोही भई जोताहा पूर्जा समेत प्राप्त गर्नु भएको हो। पिताको २०४८/१२/३ मा कालगितले परलोक भई हकवाला म मात्र एक छोरा भएको नाताले भूमीसुधार कार्यालय काठमांडौंमा मोही नामसारी गरी पाउँ भनी निवेदन दिई मिति २०६७/६/२० मा भुमीसुधार कार्यालय काठमाडौँबाट मोही नामसारी गर्ने निर्णय भयो। निवेदकले दर्तावाला मोही ससुरा ठूलो खङ्ग बहादुर हुन् भनी उल्लेख गरेको तथ्य व्यहोरा सरासर झुठो एवं काल्पनिक हो। निवेदकका पतिका नाममा मोही नामसारी हुने अवस्था छैन। नापीको समयमा भूलवस फिल्डबुकमा खड्ग बहादुर भारती भनी लेखिन गएको मात्र हो। सोही आधारमा २ नं. अनुसूचि तयार हुन गएको हो। उक्त जग्गाहरु निवेदकको ससुरा र पति समेतले जोतभोग नगरे पनि भूलवस फिल्डबुक र २ नं. अनुसूचिमा खड्ग बहादुर भारतीको नाम लेखिन गएकोले श्रेस्ता सच्याउनका लागि स्व. पिता कृष्ण बहादुर गिरीले खड्ग बहादुर भारतीको परलोक भएकोले जग्गाधनी र साँध सँधियार बुझी खड़ बहादुर भारतीको नाउँ कट्टा गरी मेरा नाउँ जोताहा लेखी पाउँ भनी साविक रामकोट गा.वि.स. मा निवेदन दिई उक्त गा.वि.स. बाट सर्जीमेन गराई खड़ बहादुर भारतीका हकवाला छोरा जेठा इन्द्र बहादुर र कान्छा छोरा सान् कान्छा भारतीलाई निजहरुले मन्जूरी कागज गरी निवेदकका पति तथा जेठाजुले गरि दिएको कागज गा.वि.स. बाट मिति २०३५/१/११ मा भूलबाट खड्ग बहादुर भारती लेखिन गएकोले जग्गा कृष्ण बहादुर गिरीले जोतीआएका छन् भनी सिफारिस गरी इन्द्र बहादुर र सानुकान्छा भारती समेत भई संयुक्त रुपमा मिति २०३५/१/२७ मा भूमी सुधार कार्यालय काठमाडौंमा निवेदन पेश गरी सबै कागज प्रमाण बुझी जग्गाधनीलाई समेत बुझी वास्तविक जोताहा कृष्ण बहादुर देखिन आई जोताहा खड़ बहादुर भारतीलाई कट्टा गरी दिने भनी २०३४/५/१६ मा निर्णय भई मालपोत कार्यालयमा जनाउ दिएको हो। साविक जग्गाधनी कि.नं. २४३ मा दुर्गा दास श्रेष्ठ कि.नं. २६७ मा राम कुमारी श्रेष्ठ उल्लेख भई भुमीसुधार कार्यालयबाट मोही प्रमाणपत्र दिदा दुर्गा दास श्रेष्ठ र रत्न कुमारी राजभण्डारी उल्लेख भएको छ। भूमीसुधार कार्यालयको मिति २०३५/५/१६ को निर्णयमा भूलवस कि.नं.१४३ लेखिन गएकोमा पछि कि.नं.२४३ संशोधन भइसकेको छ। मेरो पिताको शेषपछि मेरा नाममा भूमि सम्बन्धि ऐन २०२१ को दफा २५, २६(१) बमोजिम भएको मोही नामसारीका सम्बन्धमा निवेदकले प्रश्न उठाउन् पर्ने अवस्था छैन। निवेदकको पतिले भूमि सुधार कार्यालयमा उपस्थित भई जोतहक छोडिसकेको अवस्थामा निवेदिका कान्छी भारतीको हक लाग्ने होइन। कि.नं. २४३ र २६७ का जग्गा दर्ता भएको छैन। वास्तविक जग्गाधनीले जग्गा

दर्ता गर्ने कारवाही मालपोत कार्यालय कलंकीमा चलाइरहेको छ। प्रमाण र कानून बमोजिम भूमीसुधार कार्यालय काठमाडौँबाट निर्णय भएकोले उक्त कामकारवाही र निर्णय समेत वदर हुनुपर्ने होइन भन्ने वीर बहादुर गिरीको लिखित जवाफ।

मूल पूर्खा कर्नेल मेहरमान सिंह राजभण्डारीको छोरा नन्द बहादुर राजभण्डारीको दुई छोरा इन्द्र बहादुर राजभण्डारी र खड़ बहादुर राजभण्डारी भे निज खड़ बहादुर राजभण्डारीको पत्नी रत्न कुमारी राजभण्डारी मेरो सासु नाताका व्यक्ति हुन्। निज रत्न कुमारी राजभण्डारीको नाउमा का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं. ९ कि.नं. २६७ को क्षे.फ. १-१४-१-० जरगा साविक श्रेस्ताको आधारमा नाप नक्सा भई फिल्डबुकमा उल्लेख भएको जरगा हो। निज रत्न कुमारीले आफु बाचुन्जेलसम्म भोग चलन गरी आई दर्ता बाँकी रहके अवस्थामा निजको कालगतिले २०६०/१०/४ मा परलोक भई सो जरगाको म हकखाने हकदारले हालसम्म मोहीको कूत बुझी लिई खाई आएको र मालपोत कार्यालय कलंकीमा दर्तामा कार्वाही चिलरहेको छ। निवेदकले एकातिर मोहीको हकदार हुँ भनी दावी गरेको छ भने अर्कातिर मालपोत कार्यालय कलंकीमा विर्ता जरगा मोहीको हैसियतले दर्ता गरी पाउँ भनी उल्लेख गरेको अवस्था छ। वीर बहादुरको नाममा मोहियानी हक नामसारी गर्ने निर्णयहरुमा सुनुवाईको मौका दिनुपर्ने अवस्था नभएकोले कुनै प्रकारको कानूनी कार्यविधि र सारवान कानूनको प्रतिकूल निर्णय भएको छैन। भूमीसुधार कार्यालय काठमाडौँ मिति २०३५/१/१६ र मिति २०६७/६/२० का निर्णय, सिफारिस, मोही प्रमाणपत्र वदर गर्ने संवैधानिक बाटोबाट उपचार गर्ने हकदैया छैन। रिट निवेदन खारेज भागी छ भन्ने रत्न कुमारी राजभण्डारीको सुद्दा सकार गर्ने विष्णु देवी राजभण्डारीको लिखित जवाफ।

विपक्षी मध्येका लक्ष्मी श्रेष्ठ र गजरत्न तुलाधरका नाउँमा जारी भएका सूचना मिति २०७१/२/७ मा घरडेरा फेला नपरेको भनी बेपत्ते तामेल भएको र निजहरुको लिखित जवाफ पेश भएको पाईएन। साथै विपक्षी गा.वि.स. कार्यालय रामकोट (डाँडापौवा) को नाउँको म्याद मिति ३०७०/९/१७ मा र मालपोत कार्यालय कलंकीको नामको म्याद मिति २०७०/८/९ मा तामेल भई लिखित जवाफ नपरेको।

नियम बमोजिम दैनिक मुद्दा पेशी सुचीमा चढी आज यस इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत रिट निवेदन सिहतको मिसिल संलग्न कागजात अध्ययन गरी प्रत्यर्थी विर बहादुर गिरीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री नरेन्द्र कुमार के.सी. र विद्वान अधिवक्ता श्री शिव प्रसाद पौडेलले निवेदकका पितका नाममा मोही नामसारी हुने अवस्था छैन। नापीको समयमा भूलवस फिल्डबुकमा खड्ग बहादुर भारती भनी लेखिन गएको मात्र हो। भूमि सुधार कार्यालयको मिति २०३५/५/१६ को निर्णयमा भूलवस कि.नं.१४३ लेखिन गएकोमा पछि कि.नं.२४३

संशोधन भइसकेको छ। निवेदकको पतिले भूमीसुधार कार्यालयमा उपस्थित भई जोतहक छोडिसकेको अवस्थामा निवेदिका कान्छी भारतीको हक लाग्ने सक्ने अवस्था छैन। प्रमाण र कानून बमोजिम भूमीसुधार कार्यालय काठमाडौँबाट निर्णय भएकोले निवेदन माग बमोजिम आदेश जारी हुने अवस्था नभएकोले रिट निवेदन खारेज हुनु पर्दछ भिन तथा नेपाल सरकार तर्फबाट उपस्थित विद्वान सह-न्यायाधिवक्ता श्री उद्भव प्रसाद पुडासैनीले कृष्ण बहादुर गिरीको मृत्यु भई निजका छोरा विर बहादुर गिरीले बाबुको नामबाट आफ्ना नाममा मोही नामसारी गरी पाउँ भनी दिएको निवेदनमा स्थलगत सर्जीमेन सवुत प्रमाण बुझी कि.नं. १४३ लाई संशोधन गरी कि.नं. २४३ कायम गरी वीर बहादुर गिरीका नाममा कानुन सम्मत रूपमा मोहीहक नामसारी गरिएकोले रिट निवेदन खारेज होस् भनी प्रस्तुत गर्नु भएको वहस समेत सुनियो।

उपरोक्तानुसारको वहस सुनी मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा निवेदन माग वमोजिमको आदेश जारी हुनुपर्ने हो होईन सो सम्बन्धमा निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो। निर्णय तर्फ विचार गर्दा ससुरा खड़बहादुर भारतीको २ भाई छोरा इन्द्र बहादुर भारती र मेरा पति स्व. कान्छा भारती भएकोमा इन्द्र बहादुर भारती स्व. ससुरा कै जीवनकालमा छुट्टी अलग भएको। स्व. ससुरा र मेरो पति सगोलमा रही ससुरा परलोक हुँदा काजिकरिया पतिले गरेको, पति कान्छा भारती पनि परलोक भएकोले नजिकको हकदार म निवेदिका हुँ। मेरो ससुरा स्व. खङ्ग बहादुर भारती मोही र जग्गाधनी ऋमशः दुर्गा दास श्रेष्ठ र रत्न कुमारी भएको का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं. ९ कि.नं. २४३ क्षे.फ.१-६-२-० र कि.नं. २६७ क्षे.फ. १-१४-१-० जग्गामा पहिले पतिले र हाल मैले जोतभोग गरी आएकोमा मेरो नाममा मोही नामसारी गरी पाउँ भिन निवेदन दिन जाँदा नलिई जग्गा जग्गाधनीले दर्ता गरेपछि वा तिम्रो नाममा रैकर परिणत दर्ता भएपछि मात्र निवेदन ल्याउन् भनी मेरो निवेदन दर्ता भएन। विपक्षी वीर बहादुरका पिता कृष्ण बहादुर उक्त जग्गाको मोही नै होइनन्। निजका छोराले मोहियानी हक नामसारी गरि लिन पाउदैन। एका जग्गाधनीको जग्गामा अर्को व्यक्तिको नाम थर ठेगाना नै नमिल्ने व्यक्तिको कागजले जग्गाधनीले मोही पत्याएको मान्न मिल्दैन। निज लोक रत्न तुलाधर वा गजरत्न तुलाधर र जगत कुमारीले दुर्गा दास श्रेष्ठ र रत्न कुमारीको जग्गामा मोही पत्याउन सक्दैनन्। मोही हक विपक्षीका नाममा कायम गरी मोहीयानी हकको प्रमाणपत्र दिइएको विपक्षी भुमीसुधार कार्यालयको निर्णय र काम कारवाही उत्प्रेषणको आदेशले वदर गरी म निवेदिकाको नाममा मोही हक नामसारी गरी दिन् भन्ने परमादेशको आदेश जारी गरी पाउँ भन्ने मुख्य रिट निवेदन व्यहोरा भएको पाईन्छ।

अब निवेदन माग बमोजिमको आदेश जारी हुने हो होइन भनि निर्णय दिनु पर्ने भै तत्सम्बन्धमा विचार गर्दा का.जि. डाँडापौवा गा.वि.स. वडा नं. ९ कि.नं. २४३ को क्षे.फ. १-६२-० र कि.नं. २६७ को क्षे.फ. १-१४-१-० जग्गाको साविक मोही खड्ग बहादुर भारती रहेकोमा निज मोही मिति २०३४ वैशाखमा परलोक भई निज मोहीका छोराहरु इन्द्र बहादुर भारती र कान्छा भारतीले तत्कालीन रामकोट गा.वि.स. मा उपस्थित भई उक्त जग्गा ०२१ सालमा सर्वेनापी हुँदा भूलवस मेरा बाबुको नाममा जोत लेखिन गएको हो। उक्त जग्गा कृष्ण बहादुर गिरीले नै जोत कमोद गरेको हुँदा उक्त जग्गा निज कृष्ण बहादुर गिरीकै नाउँमा मोही कायम गर्न मन्जूरी छ भनी मिति २०३४/१२/३० मा मन्जूरी दिएको र सोही सक्कल मन्जूरी तथा अन्य प्रमाण कागजका आधारमा विपक्षी भूमिसुधार कार्यालयको मिति २०३४/५/१६ का निर्णयले खड्ग बहादुर भारतीको नाम कट्टा गरी कृष्ण बहादुर गिरीको नाउमा उक्त जग्गाको जोत कायम गरिएको देखिन आउछ। सो निर्णय गर्दा गा.वि.स., वडा नं., क्षे.फ. उल्लेख भएको गा.वि.स. को सिफारिस, मोही खड्ग बहादुर भारतीको छोराहरुले गरिदिएको मन्जूरी, पञ्चायतबाट भएको सिफारिस, सर्जीमन मुचुल्का समेतमा कि.नं.२४३ उल्लेख भएकोमा भूलवश कि.नं.१४३ लेखिन गएको हो। निज कृष्ण बहादुर गिरीको मृत्यु भई निजका छोरा विर बहादुर गिरीले बाबुको नामबाट मेरा नाउमा मोही नामसारी गरी पाउँ भनी माग दावी गर्दा भूमिसुधार कार्यालयबाट स्थलगत सर्जीमन गरी कि.नं.१४३ लाई संशोधन गरी कि.नं.२४३ कायम गरी मिति २०६७/६/२० को निर्णयले वीर बहादुर गिरीका नाममा मोहीहक नामसारी भएको पाईन्छ।

निवेदिकाले मोहीको हकदार हुँ भनी दावी गरेपनि मालपोत कार्यालय कलंकीमा विर्ता जगगा मोहीको हैसियतले दर्ता गरी पाउँ भनी निवेदन दिएको छु भनी रिट निवेदनमा उल्लेख गरेबाट निजको कथन नै विरोधाभाषपूर्ण रहेको अवस्था छ। नापीको समयमा भूलवस फिल्डबुकमा यि रिट निवेदिकाको स्व. ससुरा खड़ बहादुर भारती भनी लेखिन गै सोही आधारमा २ नं. अनुसूचि तयार भएकोमा श्रेस्ता सच्याउनका लागि विपक्षी विर बहादुर गिरीका स्व. पिता कृष्ण बहादुर गिरीले खड़ बहादुर भारतीको परलोक भएकोले जग्गाधनी र साँध सँधियार बुझी खड़ बहादुर भारतीको नाउँ कट्टा गरी मेरा नाउँ जोताहा लेखी पाउँ भनी साविक रामकोट गा.वि.स. मा निवेदन दिंदा उक्त गा.वि.स. बाट सर्जिमन भै यि रिट निवेदिकाका ससुरा स्व. खड़ बहादुर भारतीका हकवाला छोरा जेटा इन्द्र बहादुर र कान्छा निवेदिकाका पित कान्छा भारतीको मन्जूरी कागजका आधारमा गा.वि.स. बाट मिति २०३५/१/१९ मा भूलबाट खड़ बहादुर भारती लेखिन गएकोले जग्गा कृष्ण बहादुर गिरीले जोतीआएका छन् भनी सिफारिस गरी इन्द्र बहादुर र कान्छा भारती समेत भई संयुक्त रुपमा मिति २०३५/१/२७ मा भूमीसुधार कार्यालय काठमाडौंमा निवेदन पेश गरी सबै कागज प्रमाण बुझी जग्गाधनीलाई समेत बुझी वास्तविक जोताहा कृष्ण बहादुर देखिन आई जोताहा खड़ बहादुर भारतीलाई कट्टा गरी दिने भनी

२०३५/५/१६ मा निर्णय भई मालपोत कार्यालयमा जनाउ दिएको भन्ने लिखित जवाफ र सो साथ पेश भएका कागजबाट खुल्न आएको छ। भूमीसुधार कार्यालयको मिति २०३५/५/१६ को निर्णयमा भूलवस कि.नं. १४३ लेखिन गएकोमा पछि कि.नं. २४३ संशोधन भइसकेको र विपक्षी विर बहादुर गिरीका पिताको शेषपछि निजका नाममा भूमि सम्बन्धि ऐन २०२१ को दफा २५, २६(१) बमोजिम मोही नामसारी भएको भन्ने देखिंदा रिट निवेदन माग दावी बमोजिमको आदेश जारि हुन सक्ने अवस्थाको विद्यमानता देखिन आएन। प्रस्तुत रिट निवेदन खारेज हुने ठहर्छ। प्रस्तुत रिट निवेदनको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी यस अदालतको अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृतः कृष्णप्रसाद अधिकारी सम्बत् २०७४ आषाढ महिना २५ गते रोज १ शुभम् -----।